

prof. MgA. Marek Jícha

ŠIMON DVOŘÁČEK – STYLIZACE OBRAZU A JEJÍ PŮSOBNÍ NA DIVÁKA VE FILMU A VIRTUÁLNÍ REALITĚ

Když jsem otevíral diplomovou práci Šimona Dvořáčka o virtuální realitě, kladl jsem si otázku, zda toto téma patří na katedru kamery a zda budu schopen práci oponovat. S virtuální realitou nemám žádné praktické zkušenosti. Šimon Dvořáček mne ale textem své práce přesvědčil, že ano. Souhlasím zcela se závěrem diplomové práce, kde Šimon Dvořáček sám píše, že: *...“se mu podařilo srozumitelně popsat, co virtuální realita je a jakým způsobem souvisí s kameramanskou prací a s dokumentárním žánrem filmu. Jakým způsobem může tvůrce kameraman naložit s filmovým tématem pomocí stylizace a realizmu. Použití různých stylizačních prvků a kameramanských postupů má vliv na výsledné vyznění díla a slouží jako zdroj”...* nad zamyšlením o jejich použití tké v oboru virtuální reality. Šimon Dvořáček srovnává klasické filmové vyprávění prezentované sledem kinematografických obrazů, které divák přijímá jako pasivní účastník s virtuální realitou, ve které je nucen existovat jako aktivní účastník. Čili vyprávění příběhu versus prožívání příběhu.

Mohl bych oponovat snad jen s názorem na str. 36, že filmový zážitek u klasické kinematografie je založený pouze na vyprávění příběhu, který umocňuje význam a myšlenku příběhu a že zde nedochází k prožívání příběhu. Prožívání je jasnou formou pro princip virtuální reality, s tím souhlasím, ale při sledování klasických filmů jsou diváci také vedeni k prožívání příběhů, byť ve zcela jiné formě. Popis příběhu v rámci záběru neznámá, že mimo promítaný rám záběru se ve vnímání diváků nic neodehrává. Virtuální realita tento prostor plně využívá všudy přítomným obrazem bez zarámování a uvádí tím diváky do zcela jiné pozice, která vytváří silný emoční stav, který můžeme nazvat přímým prožíváním reality. Emoční vypravování v klasické kinematografii také existuje, pracuje na jiných principech, ale dovolím si oponovat tím, že může být také velmi silné. Je mi ale jasné, jak toto Šimon Dvořáček myslel. Jde tedy jen o upřesnění.

Diplomová práce je přehledně členěná, stručná a bohatě vybavená informacemi. Jsou zde části o historii virtuální reality, o jejím využití. Dále velice zajímavá stať o realizmu a stylizaci v tvorbě kameramana. Úvaha o virtuální realitě jako o novém nastupujícím médiu, včetně podrobného popisu množství kameramanské práce na velice rozsáhlém pracovním postupu výroby projektů virtuální reality. Práce obsahuje i množství technických a technologických informací včetně popisu a srovnání workflow klasické kinematografie a virtuální reality.

Doporučuji přijmout práci Šimona Dvořáčka a hodnotím ji známkou A.

prof. MgA Marek Jícha